

hjælps Virkninger bortfalde i Henhold til § 1 eller at eftergive ydet Fattighjælp i Henhold til §§ 2 og 3, kan, for saa vidt et eller flere af Kommunalbestyrelsens Medlemmer forlanger det, tages under Paakendelse af Amtmanden — i København Socialministeren — hvis Afgørelser er endelige.

§ 5.

Denne Lov træder i Kraft straks og gælder indtil den 31. December 1933.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den 13. Oktober d. A. fremsatte Socialministeren i Folketinget et Forslag til Lov om Bortfald af Fattighjælps Virkninger, ligelydende med foranstaaende, hvilket Forslag efter at være underkastet 1ste Behandling i Tinget blev henvist til et Udvalg, der ikke naaede at afgive Betænkning inden Folketingets Opløsning den 15. November.

Idet man paa ny fremsætter nævnte Forslag, skal man henvise til de dertil knyttede Bemærkninger, der var saalydende:

„Efter Bestemmelsen i Fattiglovens § 35, 2det Stykke, kan Eftergivelse af Fattighjælp finde Sted, naar paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i Løbet af det sidste Aar, medens Kommunalbestyrelserne ifølge samme Paragrafs 1ste Stykke, saaledes som Paragrafen er ændret ved Lov Nr. 165 af 15. April 1930, er forpligtet til at eftergive Fattighjælp, naar paagældende ikke har modtaget Fattighjælp i de sidst forløbne 3 Aar, dog kun under Forudsætning af, at han ikke ved Dom er fundet skyldig i en i den offentlige Mening vanværende Handling, for hvilken han ikke har faaet Æresoprejsning, eller *ikke* er under Tiltale for en saadan Handling, og at vedkommende Kommunalbestyrelse skønner, at han ikke kan tilbagebetale den modtagne Hjælp uden at komme til at mangle det fornødne til Underhold af sig og de Personer, over for hvilke han har Forsørgelsespligt.

Ved forskellige Lejligheder er der derhos meddelt Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at eftergive al Fattighjælp, oppebaaret indtil en bestemt Dag, jfr. f. Eks. Lov Nr. 154 af 8. Juni 1912 om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet inden Kong Frederik den Ottendes Død (den 14. Maj 1912), Lov Nr. 306 af 28. Juni 1920 om Eftergivelse af Fattighjælp i de sønderjydske Landsdele, Lov Nr. 162 af 4. Juni 1924 om Eftergivelse af Fattighjælp, ydet før Grundlovsdagen den

5. Juni 1924, og fornævnte Lov af 15. April 1930 om Ændring i Fattiglovens § 35 samt om Eftergivelse af Fattighjælp i Anledning af 10-Aarsdagen for Genforeningen.

Endvidere bestemmes det i § 7 i Lov Nr. 181 af 23. Juni 1932 om midlertidigt Stats-tilskud til Kommunerne i Anledning af Hjælp til arbejdsløse, at for saa vidt der til en Person, der har opbrugt den ham i Henhold til Lov Nr. 247 af 19. Oktober 1931 om midlertidig Hjælp til arbejdsløse tilkommende Hjælp, som Følge heraf eller paa Grund af sidstnævnte Lovs Ophør inden førstnævnte Lovs Ikrafttræden den 23. Juni 1932 har maattet ydes Hjælp af Kommunen, medfører denne Hjælp ikke Fattighjælps Virkninger, medmindre Kommunalbestyrelserne paa Grund af særlige Forhold bestemmer anderledes, hvilken sidste Afgørelse kan indankes for Amtmanden — i København Socialministeren — hvis Afgørelser er endelige.

Under den forhaandenværende Krise er den Adgang, som de gældende Love giver til at lade Fattighjælps Virkninger bortfalde, imidlertid ganske utilstrækkelig, idet mange Mennesker, som under normale Forhold vilde have klaret sig uden offentlig Understøttelse, nu paa Grund af uforskyldt Arbejdsløshed og svigtende Erhvervsmuligheder maa se sig nødsaget til at søge Fattighjælp. Dette vil i særlig Grad være Tilfældet, efter at § 20 i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring har opstillet en ikke hidtil kendt, snæver Begrænsning af Muligheden for at bistaa arbejdsløse med Hjælpekassehjælp. Paragrafen bestemmer i saa Henseende, at den, der oppebærer Hjælp i Henhold til Loven, ikke samtidig kan oppebære Hjælp i Henhold til Hjælpekasseloven, dog at der kan gøres Undtagelse herfra i særlige Tilfælde (saasom store Forsørgerpligter eller langvarig Sygdom).

Angaaende denne Bestemmelse er det